

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 1. SZÁM 2008. JANUÁR 4.

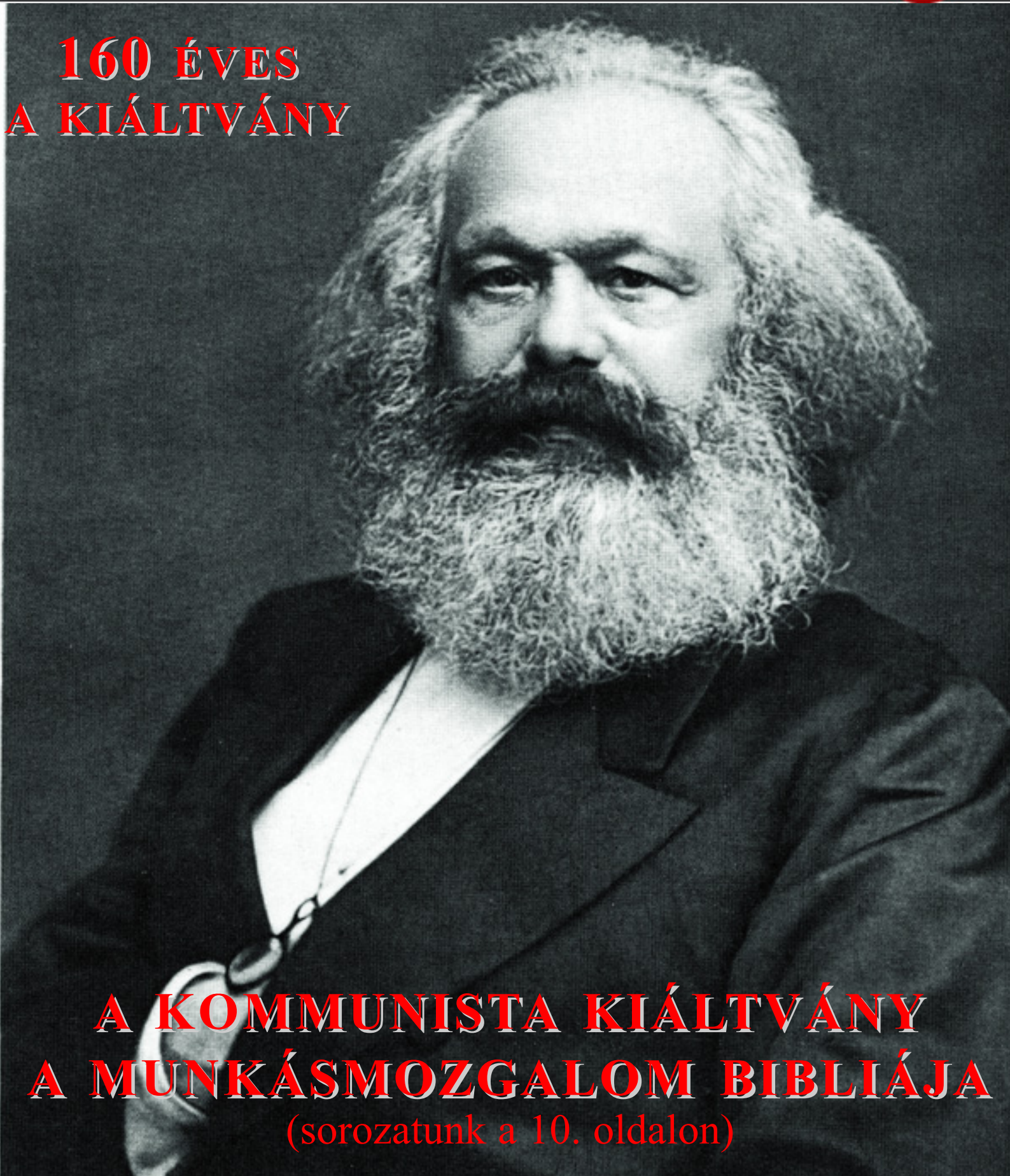
150 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**160 ÉVES
A KIÁLTVÁNY**

**A KOMMUNISTA KIÁLTVÁNY
A MUNKÁSMOZGALOM BIBLIÁJA**
(sorozatunk a 10. oldalon)

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

A SZOCIALISTÁKNAK SEMMI SEM SZÁMÍT

Talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy az idei újévi fogadalmak között sokan emlegették a szocialistákat is. Mármint, hogy sokan tették le a nagy esküt, hogy soha a büdös életben nem veszik be a szocialisták szövegét. Elég volt! Az óesztendő végén az MSZP ismét megajándékozta eddig kitartó közönségét a határtalan erkölstelenség és az emberi pofátlanság újabb bizonyítékával.

Sokan reménykedtek ugyanis abban, hogy december 17-én a szocialista képviselők nem szavazzák meg az egészségbiztosítási törvényt. Reménykedtek, hiszen ilyen célozgatások, sőt kemény kijelentések szép számmal voltak.

November 10-én a szakszervezeti konföderációk egyenesen Szili Katalinhoz fordultak. Megint mások legalább abban bíztak, hogy legalább a fenegyerek Karsai József nem szavazza meg. Megszavazták.

Egytől egyig. Megszavazták annak ellenére, hogy rengeteg társadalmi szervezet tiltakozik, s ezeknek csak töredékére van befolyással a Fidesz. Megszavazták annak dacára, hogy a választókerületükben hallhaták az emberektől, hogy elég volt.

De mit is várhattunk? Az MSZP képviselői tavaly Balatonöszödön kedélyesen végighallgatták Gyurcsány káromkodását, sőt vállukra emelték, mondván, hogy „faszagyerek ez a Feri!” Ferit ma már utálja a legtöbb szocialista képviselő is. Ez igaz, de az ő agyuk más srófra jár. Ők pontosan tudják, Szilitől Szekeresen át Karsaiig, hogy a

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

Fidesz győzelme esetén az utcára kerülnek. Gyurcsánnyal ma már bizonytalan a győzelem, de legalább egy esélyük van. Ebbe kapaszkodnak, még akkor is, ha ezt az esélyt kilenc millió magyar nyomora árán szerzik meg.

LEHET-E A KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK A NEMZETI ELLENÁLLÁS JELKÉPE?

Az egészségbiztosítási törvény még nem lefutott ügy. Most nem a szakszervezetek lehetséges mozgásáról beszélek, még csak nem is azokról az akciókról, amelyeket még a Fideszben sem sejtjenek.

Most a köztársaság elnökéről beszélek. A köztársaság elnöke december 27-én visszaküldte megfontolásra az Országgyűlésnek a törvényt. Súlyom László ezzel a legkevesebbet tette, mondhatni, hogy inkább adott még egy esélyt a parlamentnek.

A szocialista többség aligha fog másként szavazni. Eddig sem volt szakítási szándék Gyurcsánnyal, aligha lesz most.

A köztársaság elnöke élt az első törvényes lehetőségével. Még megteheti azt, hogy elküldi a törvényt az alkotmánybíróságnak. A csata ott is kétesélyes, de az idő mindenestre megy. Itt a jogi lehetőségeinek feltehetően vége, bár a köztársaság elnöke eddig már nem egyszer igen tág értelmezését adta az elnöki jogkörnek, és megtalálta magát. És nem csak a pusztán jogi lehetőségekről beszélek.

Ki gondolta volna annak idején, hogy a zöldekkel együtt elmegy a Zengőre, és így

tiltakozik a kormány döntése ellen? Ki gondolta volna, hogy a környezetvédelmi témát elegánsan ki tudja vinni nemzetközi szintre? Vagy ki számított arra, hogy a Benes-dekrétumok ügyében komoly konfrontációra is képes?

Most új helyzet van. A társadalom többsége nem akarja az egészségbiztosítási törvényt, és elege van az egész Gyurcsány-örületből, de nem tud cselekedni, vagy csak nagyon korlátozottan. A Fidesz támad, de - mint ezerszer elmondtuk - hagyományos értelemben vett többséget csak választáson szerezhet. Az igaz ugyan, hogy a Gyurcsány-politika elutasítóiból kezd kialakulni egy nem hagyományos új többség, de az újak nem nagyon akarják a Fidesz-zászlót elfogadni, a Fidesz pedig nem siet - a szavakon túl - az újakkal való együttműködésben. Ebben a helyzetben a köztársaság elnökének határozott fellépése az egészségbiztosítási törvény ellen, sőt markáns politikai szerepvállalása összefogó, mozgósító tényező lehet.

Persze nem ugyanaz a feladat, mint amikor a zöldekkel együtt turistáskodott a zengői radartelepítés ellen. Ma élére kellene állnia egy egyelőre csak körvonalaiiban jelentkező új többségnek. A zengői ügy egyszerű volt. Mindenki tudta, hogy a NATO előbb vagy utóbb, itt vagy ott, de megépíti a radarokat. Azt is tudta mindenki, hogy egy kicsit kérethetjük magunkat, egy kis politikai fenékbillegetést elvisel a NATO is, nem fognak megorrolni, lenyelik. Most azonban a multinacionális tőke és a magyar nagytőke által kieroszakolt törvénnyel szemben kellene a köztársaság elnökének fellépnie. A köztársaság elnöke emlékezhet arra, hogy Medgyessyt közönséges puccsal menesztették, nem is azért, mert szembeszállt a multikkal, hanem, mert nem tudta teljesíteni kívánságukat.

A multik és legjobb hazai tanítványaik, a szocialista-liberális kormánypolitikusok nem fogják kímélni Súlyom Lászlót sem, ha azt látják, hogy komoly ellenállásba ütközhetnek.

A lecke fel van adva. Meglátjuk, hogy lehet-e a köztársaság elnöke a nemzeti ellenállás jelképe?

MEGEMLEKEZÉS A PÁRT ÚJJÁSZERVEZÉSÉRŐL DEBRECENBEN

FELNÖTTEK LETTÜNK

EDELÉNYINÉ NAGY MÁRIA MEGYEI ELNÖK AZ ÜNNEPI BESZÉDET MONDJA

A Munkáspárt 18. születésnapját Debrecenben is megünnepeltük. „...Ami szem szájnak ingere...”, ahogy tartja a mondás.

Karácsonyi díszítés, égők, karácsonyfa, fenyőgirland, karácsonyi illatok lengték be a pártházunkat.

Eltársaink, barátaink döbbenetesen szembesültek „új pártházunk” picinyke méreteivel. Nem baj!

- vizsgáltuk egymást,- a lényeg, hogy létezzünk! Nem adjuk fel!

Tóth Ernő tiszteletbeli városi elnökünk, ünnepi beszédében kitért, az MDF annak idején történt, ellenünk irányuló törekvéseire, az MSZP önkényes, minket kismizmiző tevékenységére, az SZDSZ kommunistaellenes javaslataira, a FIDESZ megmondó emberének – kötelezlaci – fasiszta kirohanásaira, a magyarországi szakszervezetek megalkuvó

politikájára, és még hasonló, magas vérnyomást kiváltó kijelentésekre.

Megyei elnöknőnk, Edelényiné Nagy Mária emléklapokat és könyveket nyújtott át. „Pártunk születésnapján engedjétek meg, hogy köszönetet mondjak a párt debreceni alapítóinak bátorságukért, előrelátásukért, és hűségükért.” -mondotta, és ismertette a 2008. évi feladatainkat. Felhördülések, kritikák, elismerő hangok, időnként taps, rosszallás, feladatvállalás szakította félbe az elhangzottakat.

A karácsonyi-születésnap ünnepségünkről természetesen nem hiányzott a torta, a tűzijáték, a videózás, a karácsonyi filmvetítés.

Ezután eszem-izom, dínom-dánom volt. Meglepetésünkre azonnal elfogyott a két hidegtál, amit készítettünk. Pedig nem kicsi adag, és nem éttermi minőségű volt – „házi”, azaz párt-házi készítésű.

Szerencsére egyre több fiatalunk van párton belül, akik ott voltak az ünnepségünkön is. Voltak, akik nem tudtak eljönni, de elküldték jókívánságaikat részünkre.

Lassan, de biztosan egyre jobbak lesznek a „bulijaink”. Egyre többen leszünk, egyre felnöttebbek leszünk!, Egyre nagyobb ünnepséget fogunk tartani! Hisszük! Tudjuk! Így lesz!

SZATMÁRI BOGLÁRKA,
MEGYEI ALELNÖK, SZÓVIVŐ

ÚJ ELNÖK GYŐRBEN

A Győr és környéke pártszervezet gyűlést tartott, melyen Jakus László városi elnök és Sipőcz Sándor megyei elnök értékelték az eltelt időszakban végzett munkát, a párt helyzetét, valamint a feladatokat.

Tárgyilagos és kritikus beszámolók hangzottak el, kiemelten a kórházprivatizációs aláírásgyűjtés eredményes utcai akcióiról, a 2006-os választások eredményeiről és kudarcairól.

Kritikus értékelés hangzott el a „győri fiatalok” elhíresült kezdeti lendületéről, majd a visszaesés okairól is.

Mindenki jó szájízzel gondolt azonban a sok szép és sikeres pártakcióinkra, a Győr megyei helytállásokra, a szilárd

pártegységre, melynek mindig biztos fellelője volt Győr városa. Aggodalommal szóltak többen az előregedésről, arról, hogy kell tenni valamit, egyrészt a fiatalításért, másrészt a szövetséges keresésért, mert a 2010-es választások a pártnak ebben az állapotában nem sok sikerrel kecsegtetnek.

E kérdésekben egyetértettek Győr kommunistái, és az újonnan választandó vezetésnek legfontosabb feladatuként a fiatalok szervezését jelölte meg a taggyűlés.

Tudni illik, ezen a fórumon vezetőserére is sor került. Jakus László elvtárs új önkormányzati tisztségében nem tudta tovább felelősséggel vállalni az „él-munkát”, ezért felmentését kérte városi

elnöki beosztásából, KB-megbízotti megbízatásának megtartásával. A megyei vezetés érezve és látva a győri mozgalmi munka visszaesését, indoltnak találta Jakus elvtárs kérését. Sipőcz elvtárs megköszönve eddigi munkáját, kérte a jövőbeni - aktívakénti - segítségét, majd az új elnök személyére tett javaslatot.

A Győr és környéke pártszervezet új elnökének Péntes András főiskolai hallgató, KB megbízottat választotta a taggyűlés. Péntes elvtárs tagja a megyei és regionális elnökségnek is. Főiskolai tanulmányai eléggé lekötik, ezért a megyei elnökség ügyvezető elnökhelyettest is javasolt választani. Farkas Márton elvtársat egyhangúan választották meg e tisztségre. ■

FELKÉSZÜLÉS A KONGRESSZUSRA

ÜLÉSEZIK A KONGRESSZUSI ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁG

A Baloldali Front 2007. december 15-én megtartotta a Kongresszusi Előkészítő Bizottságának (KEB) az első ülését, mert a szervezet jövő év márciusában készül a következő, IX. kongresszusára.

Az ülés nagyon eredményes volt, nagyon pozitív az, hogy sikerült bevonni minél több vidéki fiatalt is. A Bizottság tagjai nem csak a márciusi esemény előkészítésével foglalkoznak, a Front vezetése szeretné minél jobban bevonni ezeket a fiatalokat a szervezet életébe, politikájába. A tagjai az ország minden pontjáról kerültek ki a legaktívabbak közül.

A Bizottság eldöntötte, hogy a kongresszus időpontja 2008. március 8., szombat lesz, és elkezdte tervezni az esemény programjait is. Ami már biztos, hogy a kongresszus alatt egy KISZ-kiállítás lesz látható, amit majd a későbbiekben az ország több pontjára is eljuttatni a Baloldali Front. A kongresszus után mindenképpen szeretnénk egy másik programot is csinálni, nagy valószínűség szerint ez

vagy a Világifjúsági Találkozó Előkészítő Bizottságának megalakítása vagy egy tüntetés lesz. Nagy hangsúlyt fektetett arra a Bizottság, hogy minél több fiatalt tudjunk mozgósítani márciusra, a Baloldali Front jelenlegi tagjait, és emellett azokat a fiatalokat, akik 35 éven aluliaiak, de már a Magyar Kommunista Munkáspárt tagjai.

A kongresszuson szeretnénk, ha minél több új, aktív fiatalt be tudnánk vonni a Front vezetésébe, és szeretnénk, ha ezek a fiatalok a KEB tagjai közül kerülnének ki.

Az ülésen szó volt még a Baloldali Front munkavállalási kampányáról, aminek a honlapja hamarosan elérhető lesz, valamint, hogy ezt a kampányt a jövő évben szórólap formájában eljuttatjuk az ország minden tájára.

Megbeszélték még azt az európai konferenciát, ami a tandíj ellen és a Bolognai Folyamat ellen lesz januárban, ahol a Baloldali Front is részt vesz, fellépve ezzel a magyar kormány és az Európai Unió oktatáspolitikája ellen. ■

KISZ-KIÁLLÍTÁS

A Baloldali Front márciusi kongresszusán szeretne megnyitni egy KISZ-kiállítást, amit a későbbiekben mozgó kiállításként az ország minden területén bemutatnánk. Ehhez a Front vezetése szeretné a párttagok segítségét kérni. Szeretnénk mindenkitől kérni, akinek vannak régi KISZ-es, DIVSZ-es vagy VIT-es iratai, könyvei, kitűzői, emléktárgyai vagy bármilyen más olyan relikviája, ami ezekhez kapcsolódik, hozza be a Baloldali Front számára a Baross utcai pARTHÁZBA. Ezeket a tárgyakat mivel ez egy folyamatos mozgó kiállítás lenne, örökre szeretnénk kérni, amennyiben valaki csak a kongresszusra szeretné odaadni, kérjük ezt jelezzék. Január elejétől folyamatosan várjuk az emléktárgyakat személyesen a Baross utcában, vagy küldjék el őket A Szabadság futárokkal, kérjük Kalocsai Kingát keressék ez ügyben, ha bármilyen kérdés lenne a 06-20-4502804-es telefonszámon érhető el. Előre is köszönjük a segítséget!

A KONGRESSZUSI ELŐKÉSZÍTŐ BIZOTTSÁG TAGJAI

● **Balog Emese:** Budapesti fiatal, jelenleg egyetemista Gödöllőn. Az elmúlt időszakban nagyon aktívan részt vett a Front munkájában és eddig is sok vezetőségi ülésen jelen volt meghívottként, ahol mindig konstruktívan vitte előre a munkát. A Munkáspárt Központi Bizottságának a megbízottja.

● **Buza Róbert:** Nagykátai fiatal, jelenleg Budapesten dolgozik raktárosként. Aktívan részt vesz a Front munkájában és a Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottságának megbízottja.

● **Dózsa Miklós:** Debreceni fiatal, jelenleg központi adatfeldolgozó. A Baloldali Front Hajdú-Bihar megyei elnöke, a megyében és Debrecenben aktívan szervezi a Frontot. A Munkáspárt Központi Bizottságának megbízottja.

● **Élő László:** Tatabányai fiatal, boltvezetőként dolgozik. A Baloldali Front tatabányai szervezetét szervezi, ami már jövő év elején megalakulhat.

● **Hitre János:** Villányi fiatal, vasutasként dolgozik. Baranya megyében szervezi a Frontot, és munkájának köszönhetően már januárban megalakulhat a megyében a szervezet helyi csoportja.

● **Kiss Balázs:** Gyöngyösi fiatal, jelenleg Budapesten egyetemi hallgató. A Baloldali Front gyöngyösi szervezetének elnöke. Gyöngyösön szervezi a Front életét nagy sikerekkel.

● **Stekovics Klaudia:** Soproni fiatal, jelenleg szakközépiskolás. A Front egyik legfiatalabb tagja, és fiatal kora ellenére már tagja a Munkáspártnak is.

● **Szabó Tamás:** Fóti fiatal, jelenleg Egerben egyetemista hallgató. Aktívan részt vesz a Front munkájában mind helyi mind országos szinten a szervezet egri alelnökéeként.

● **Tóth László:** Salgótarjáni fiatal, jelenleg kertészként dolgozik. A Baloldali Front salgótarjáni elnöke. Nógrád megyében szervezi a Front életét, a szervezet egyik legaktívabb tagjaként. A Munkáspárt KB-megbízottja.

● **Tőke Gábor:** Dunaújvárosi fiatal, jelenleg középiskolai hallgató, és mellette árufeltöltőként dolgozik. Aktívan szervezi a Frontot Dunaújvárosban, valószínűleg már ott is megalakulhat a helyi szervezet jövő év elején. ■

AZ OSZTÁLYHARC FOLYTATÓDIK

SZAKSZERVEZETI TŰNTETÉS 2007-BEN

A magyar dolgozók többet tanultak az elmúlt hetekben osztályharcból, mint bármikor az elmúlt évtizedekben. Vegyük sorra a tanulságokat!

A munkásság egyelőre szervezetlen tömegeivel szemben nagyon is szervezett tőkés erők állnak. Ennek része a konkrét munkaadó tőkés, a vállalat vezetése, a kormány illetékes miniszteriumaival, az APEH, a munkáltatók szövetsége és sok minden más.

A harc nem csak arról szól, hogy emelik-e a vállalatnál a béreket jövőre. A munkást nem csak a vállalatnál zsákmányolják ki. Ha bevezetik a magánbiztosítókra épülő rendszert, a munkást intézményesen és társadalmi méretekben fogják kiszármányolni.

A szakszervezeteknek van erejük. Ezt mutatta a november 10-i közös megmozdulás is. S talán az is érthetőbbé vált, hogy a munkás annál erősebb, minél szervezettebb.

Sokan kezdenek rájönni arra, hogy nem kell rettegni a politikától. A nyugdíjrendszer vagy a társadalombiztosítási rendszer nem vállalati tárgyalásokon dől el, hanem politikai harcokban. Először volt ezért december 17-én lényegében politikai sztrájk.

A magyar szakszervezetek messze nem egységesek. November 10-e megmutatta, hogy van, aki kormányváltást akar, de van, aki csak tárgyalni akar a biztosítási törvényről. E mögött nem mindig a vezetők megalkuvása van. Gyakran a szakszervezeti dolgozók sem ismerték még fel az összefüggéseket. Tanulság az is, hogy sztrájkot vagy tüntetést szervezni nem

egyszerű dolog. Sikerre csak akkor lehet számítani, ha az emberek értik és támogatják az akciót.

Bebizonyosodott az is, hogy a kormány és a munkáltatók képesek a szakszervezeteket egymás ellen fordítani, és kijátszani őket egymással szemben.

Fontos tanulság az is, hogy a civilszervezetek értelmes és hasznos módon képesek a munkások küzdelmét segíteni.

Számunkra a legfőbb tanulság az, hogy a Munkáspártot, a kommunistákat kezdik igényelni a munkás emberek. Még csak nagyon szerény szerepet játszunk, de kezdjük megtalálni az új munkamódszereket.

A legeslegfontosabb következtetés: nem szabad csüggedni! Az osztályharc elkezdődött és folytatódik 2008-ban is!

TOBORZÁS A RENDŐRSZAKSZERVEZETBE

TUDJA-E, HOGY...

● Tudja-e, hogy az osztályharc kérdése az adófizetés jellege és mértéke is? A tőkés minden terhet igyekszik a dolgozói rétegekre áthárítani. Övé a hatalom, így meg is teheti. Egy megoldás van: kikényszeríteni, hogy a tőkés is több adót fizessen!

● Tudja-e, hogy 2006-ban csaknem 4,5 millió magánszemély szerzett adóköteles jövedelmet. A bevallott átlagjövedelem havi nettó 80-85 ezer forint. Ebből a 4,5 millió emberből 1 milliónak annyi volt jövedelme, hogy nem kellett adót fizetnie. Ez azt jelenti, hogy az emberek többsége szegény.

● Tudja-e, hogy a bérek is az osztályharc szintjét jelzik? A tőkés nem szeret adakozni. Mindig csak annyi bért fog fizetni, amennyit a munkás, a dolgozó kiharcol magának. Tudja-e, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanács jövő évre bruttó 5-7,5 százalékos keresetemelést ajánl? Az kevesebb, mint amit a szakszervezetek kértek. Ők 6,5-8,5 százalékot akartak. Igaz, hogy picivel több annál, mint amit a tőkésék kínáltak (4,5-7 százalék). A bruttó keresetek így várhatóan a versenyszférában 7,5 százalékkal, a költségvetési szektorban 6,5-7 százalékkal nőnek.

● Tudja-e, hogy ez a bruttó béremelkedés reálbérben kifejezve a költségvetési szektorban alig több mint fél, a versenyszférában pedig másfél százalékot jelent?

● Tudja-e, hogy a vizitdíj és a kórházi napidíj is az osztályharc kérdése? A tőkés dönthet úgy, hogy a társadalom megtermelt jövedelméből többet költ az egészségügyre, és kevesebbet von el a saját hasznára, csökkenti az állami pénzből eltartott embereinek számát. De dönthet úgy is, hogy mindezt, sőt többet is megtart, és a dolgozókkal fizeteti meg a terheket. Jövőre a népszavazás az egyik eszköze az osztályharcnak.

● Tudja-e, hogy az árak emelése is az osztályharc kérdése? A tőkés körök akaratát teljesítve a kormány 2007-ben átlag 7 százalékos inflációt engedett. Ez azt jelenti, hogy az egyes áruk és szolgáltatások valóságos értékétől függetlenül az állam mesterségesen elvonja a pénzt az emberektől.

● Tudja-e, hogy az idei inflációs csatát elvesztettük, és úgy néz ki, hogy a jövő évit is elveszíthetjük? Az élelmiszerárak 2008-ban is csaknem 10 százalékkal emelkednek. A háztartási energiahordozók ára 7-8 százalékos mértékben növekszik. ■

HOGYAN TOVÁBB?

A LIGA SZAKSZERVEZETEK KONGRESSZUSÁNAK KÜLDÖTTEI

A LIGA Szakszervezetek és a Munkástanácsok az elmúlt hetekben szervezett valamennyi demonstrációt és sztrájkot sikeresnek értékeli: az akciók a társadalom többségének támogatásával zajlottak, számos civilszervezet csatlakozott a budapesti demonstrációkhoz, és december 17-én még több szakmai és ágazati szervezet részvételével, a korábbihoz képest jóval szélesebb körben zajlottak sztrájkok.

A nyomásgyakorló akciósorozat annak ellenére nem érte el célját, hogy az újabb kori magyar történelemben példátlan társadalmi összefogás és tiltakozás bontakozott ki az egészségbiztosítás magánkézbe adása és a nyugdíjszámítás 2008. január 1-től érvényes számítási módja, valamint a korkedvezményes nyugdíjrendszer

jelenlegi szabályozása ellen. Ahogy a törvényjavaslat betérjesztői, úgy az azt megszavazó országgyűlési képviselők, frakciók is elhamarkodottan döntöttek a törvénykezdeményezésről.

Megcsúfolva a jogalkotási törvényt, nem adtak esélyt valódi társadalmi párbeszédre, semmibe vették a szociális partnereket és választóik akaratát. Nem készültek hatástanulmányok és végrehajtási jogszabályok, amelyek ismerete nélkül nem hozható felelős döntés.

Még a végszavazás előtti utolsó pillanatban is csaknem száz módosítást terjesztettek be, így a képviselőknek sem állt módjukban megismerni, átlátni a törvényjavaslat elfogadott szövegét.

A koalíciós pártok felelőtlen magatartásával, hatalmon maradásuk érdekében felál-

dozták az európai társadalmak szolidaritáson alapuló rendszerének egyik utolsó védőbástyáját, az egységes, mindenki számára elérhető egészségbiztosítási rendszert.

A LIGA Szakszervezetek és a Munkástanácsok célja eddig sem a sztrájk, és az ország megbénítása, hanem a társadalombiztosítás értékeinek megőrzése volt. Mivel 2007. december 17-én az országgyűlés elfogadta az egészségbiztosítási pénztákról szóló törvényt, - fontosnak tartva a karácsony nyugalalmát, a munkavállalóért, azok családjaiért, illetve a társadalmi béke megővéséért érzett felelősségünk tudatában - a sztrájkot a mai napon leállítjuk. Az új helyzet azonban új törvényes eszközök használatát tette szükségessé, amellyel megakadályozhatjuk, hogy a munkavállalók szociális és gazdasági érdekeit sértő jogszabályok hatályba lépjenek. Mindezeket figyelembe véve a LIGA Szakszervezetek és a Munkástanácsok a következő döntést hozta:

1. Felkérjük a köztársasági elnököt, hogy éljen Alkotmányban biztosított eszközeivel az egészségbiztosítási törvénnyel kapcsolatban;
2. A törvénnyel kapcsolatos kifogásainkkal az Alkotmánybírósághoz fordulunk;
3. Annak érdekében, hogy a társadalmi akarat messzemenőig érvényesülhessen, a LIGA Szakszervezetek és a Munkástanácsok népszavazást kezdeményez annak érdekében, hogy megakadályozzuk a magántőke bevonását az egészségbiztosítás rendszerébe.

BUDAPEST, 2007. DECEMBER 17.

LIGA SZAKSZERVEZETEK, MUNKÁSTANÁCSOK
ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

RENDKÍVÜLI KONGRESSZUS: A LIGA MINDENT MEGTESZ, HOGY NE LÉPJEN ÉLETBE A TÖRVÉNY!

Jelenleg olyan konfliktus szereplője a LIGA, amelyhez még hasonlóan sem vett részt. A kormányzati döntésekkel szemben a LIGA és a Munkástanácsok tiltakozása mellett egyre nagyobb társadalmi összefogás érezhető - emelte ki a LIGA december 14-i rendkívüli kongresszusán mondott beszédében Gaskó István elnök. Felidézte az elmúlt hetek eseményeit, s aláhúta: örömteli dologra, tagfelvételre készültünk, de a kormánnyal való konfliktussá szélesedett a bevezetendő egészségbiztosítási törvénnyel szembeni tiltakozás-sorozat.

Egy igazi szövetségünk van, ez pedig a Munkástanácsok, bár folyamatosan bővül a tiltakozók sora, hiszen a SZEF-hez tartozó Pedagógus Szakszervezet és az EDDSZ is beje-

lentette a sztrájkban való részvételét. A rendkívüli kongresszus egyhangú döntéssel felvette a tagszervezetek közé a mintegy 14 ezer tagot számláló Magyar Orvosok Szövetségét. Dr. Gyenes Géza, a MOSZ elnöke miután röviden bemutatta az általa vezetett szakszervezetet, elmondta, hogy igazán markáns szakszervezeti érdekvédelem nélkül nem lehet létezni.

Miután - az új belépők miatt - a LIGA Alapszabályát is módosították, határozatot hoztak az új tisztségviselők megválasztásának időtartamáról, majd megválasztották a LIGA új tisztségviselőit is: Gál Rezső, a VDSzS elnökeként a LIGA társelnöke lett, míg dr. Gyenes Géza MOSZ-elnököt a LIGA szakszervezetek elnökségi tagjává választották.

A hozzászólók között Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke a még nagyobb elszántságra buzdította a munkavállalókat. A Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal nevében felszólaló dr. Éger István, a Magyar Orvosi Kamara elnöke azt mondta, hogy sem igazságsem pedig jogszolgáltatás nincs Magyarországon, ezért népszavazás szükséges. A MOK elnöke azt is bejelentette, hogy egy, a napokban közzétett dokumentum szerint 662 milliárdot vannak ki az egészségügyi kasszából.

A kongresszus felhatalmazta a LIGA elnökségét, hogy - a december 17-i, a társadalomra nézve negatív eredménnyel záruló végszavazás esetén is - tegyen meg mindent a törvény visszavonása érdekében. ■

BELARUSZ KOMMUNISTÁK AZ AMERIKAI BEAVATKOZÁS ELLEN

TATJANA GOLUBEVA AZ OROSZ KOMMUNISTA PÁRT VEZETŐIVEL

Belarusz Kommunista Pártjának kongresszusa az Egyesült Államok kormányához fordult, és követelte a belarusz belügyekbe való beavatkozás megszüntetését. „A nemzetközi imperializmus ideológusai igyekeznek elleplezni valós szándékaikat és látszólag baloldali pártokat hoznak létre, amelyek szép ígéretekkel tesznek az embereknek, virtuálisan harcolnak a szociális jólétért, a valóságban azonban külföldi pénzelőiknek azt ígérik, hogy liberális piaci reformokat hajtanak

végre abban az esetben, ha hatalomra jutnak.” - fejtette ki Tatjana Golubeva, a párt első titkára a belarusz kommunisták 9. kongresszusán december 22-én.

A kongresszuson a párt hat ezer tagjának képviselésében 110 küldött vett részt. A kongresszus a pártépítést és a fiatalítást tette az egyik fő feladattá. Kimondták, hogy 2012-re a párt tagszámát 12 ezer főre kell növelni, és csökkenteni kell a jelenlegi 59 éves átlagéletkort.

A kongresszus ismételten a párt vezetőjévé választotta a 60 éves Tatjana Golubeva asszonyt, aki egyben parlamenti képviselő és a belarusz közélet ismert szereplője.

A kongresszus sürgette a belarusz kommunisták együttműködését a társadalom balközép erőivel, a belarusz ifjúsági szervezettel, a Komszomollal, a veteránszövetségekkel és azok tagjaival, a tudományos és kulturális élet képviselőivel.

A párt döntött arról is, hogy folytatják az ideológiai munkát az ottani "ellen-kommunista párt" tagjai között. A Szergej Kaljakin vezette úgynevezett kommunista párt nyíltan szociáldemokrata nézeteket vall, és vezetőjük más ellenzékiekkel együtt nemrégiben az USA-ban egyeztetette a Lukasenko elnök elleni harc feladatait.

A kongresszusra külföldi delegációkat nem hívtak meg. A Munkáspárt Központi Bizottsága táviratban köszöntötte a kongresszust, hangsúlyozva, hogy "a belarusz nép harca függetlenségéért, önálló fejlődési útjáért ma az antiimperialista harc egyik döntő területe.

A Magyar Kommunista Munkáspárt támogatja azt a politikát, amelyet Alekszandr Lukasenko elnök neve fémjeléz. Fellépünk az USA és az EU szankciói ellen. Segítjük a belarusz kommunistákat nemzetközi munkájukban. " ■

KOMMUNISTÁK ÉS NEM KOMMUNISTÁK BELARUSZBAN

1991-ben, miután feloszlatták a Szovjetuniót, polgári erők jutottak hatalomra Belaruszban. Ez a jelenség ismert Magyarországon is. Mindenkinek volt rossz és jó élménye a szocializmusról, és általános volt az egyetértés, hogy változás kell. Azt azonban nem kötötték az emberek orrára, hogy a változás a tőkés rendszert fogja jelenteni. A Belaruszban hatalomra került tőkés erők, értelmiségiek nem értettek az állam működtetéséhez. Miután elpuffogtatták nacionalista jelszavaikat, egy dologra koncentráltak, nevezetesen minden lehetséges pénz lenyúlására. Ez a politika katasztrofális helyzetbe hozta az országot. Ezzel a politikával szemben lépett fel Alekszandr Lukasenko, előbb parlamenti képviselőként, majd köztársasági elnökként.

A kommunista mozgalomnak ebben a bonyolult helyzetben kellett önmaga helyét megtalálni. A 90-es évektől két párt alakult ki. A Szergej Kaljakin vezette párt nevében és jelszavaiban kommunista. Ugyanakkor úgy vélik, hogy Belarusz demokratizálására van szükség, a tőkés piacgazdaságra épülő reformokra. Kaljakin szorosan együttműködik az USA-val, az EU-országokkal. A Lukasenko-elleni támadásaival népszerű ezekben a körökben. Ez a párt nem kommunista párt, reformista-oppportunista erő. A Nyugat éppen azért támogatja, hogy zavart keltsen a baloldali mozgalomban, Belaruszban és külföldön is. A pártnak kevesebb, mint 1000 tagja van, ezért a belarusz szervek felfüggesztették a párt bejegyzését.

A Tatjana Golubeva vezette párt marxista-leninista kommunista párt. Mintegy negyven képviselővel rendelkezik a parlamentben. Nemzetközi tekintélyüket mutatja, hogy ők rendezték meg a pártok legutóbbi nemzetközi találkozóját. Ide a Kaljakin-féle párt, hasonlóan a magyar 2006-os párthoz, és más reformista pártokhoz, nem kapott meghívást. A Magyar Kommunista Munkáspárt a Golubeva vezette kommunistákkal tartanak fent szoros együttműködést.

HOGYAN AVATKOZIK BE MAGYARORSZÁG BELARUSZ BELÜGYEIBE?

Vannak csendben és feltűnés nélkül működő intézmények. Ilyen a "Demokrácia Központ Közalapítvány" is, amelyet a magyar kormány 2005. augusztusában, azaz a Medgyessy-kormány idején hozott létre.

Milyen furcsa! Amíg pitiáner ügyekben egymásnak esnek a parlamenti kapitalista pártok, ebben az ügyben teljes egyetértés volt. Olyannyira, hogy a vezető szervekbe innen is, onnan is beválasztottak embereket.

Így lett a kuratórium első elnöke Göncz Árpád volt köztársasági elnök, közismert liberális háttérével. 2006-tól tisztségében Dr. Vitányi Iván szocialista országgyűlési képviselő követte. A kuratórium társelnöke Dr. Stumpf István, volt kancelláriaminiszter,

a Fidesz politikusa. Tagjai közé került Boross Péter volt MDF-es miniszterelnök, Hankiss Elemér és Szent-Iványi István SZDSZ-háttérrel.

A Felügyelő Bizottság elnöke Surányi György, volt jegybankelnök, közismert konzervatív kötődésekkel.

Az alapítvány csak egy politikai és pénzgyűjtő keret. A munkát valójában a Demokratikus Átalakulásért Intézet végzi. De mit is csinálnak ezek a derék emberek? Idézzük: feladata, hogy "földrajzi korlátok nélkül összegyűjtse, szintetizálja és továbbadja a demokratikus átalakulás során szerzett tapasztalatokat.

A Demokrácia Központ létrehozása szorosan illeszkedik Magyarország azon törekvéseihez, hogy saját hozzáadott értéke-

ivel aktív szerepet játsszon a nemzetközi szinten."

Magyarra lefordítva ez azt jelenti, hogy a magyar kormány létrehozott egy szervezetet, amelynek feladata a tőkés ellenforradalom exportja, többek között Belaruszba.

A magyar kormány az EU meglehetősen ellentmondásos politikáját követi. Meg akarják fojtani a Lukasenka-rendszert, ezért minden eszközzel támogatják a polgári ellenzékét. Ugyanakkor tisztában vannak azzal, hogy a belarusz közvélemény elfogadta a mostani rendszert, azonosul vele, sőt támogatja.

A belarusz polgári ellenzék pedig a külföldi pénzügyi és politikai támogatás ellenére saját személyi küzdelmein kívül nem nagyon foglalkozik mással. ■

A DEMOKRATIKUS IFJÚSÁGI VILÁGSZÖVETSÉG MEGALKULÁSA

Néhány hét múlva, február elején, Portugáliában, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség Központi Tanácsának ülésén születik döntés arról, hogy hol rendezik meg a XVII. Világifjúsági Találkozót. A Baloldali Front teljes mértékben azt támogatja, hogy jövő augusztusban Belarusz jelentkezését fogadja el a DIVSZ és Minszkben tartsák a VIT-et. A Szabadság következő számaiban megismertetjük a DIVSZ és a VIT történetével az olvasóinkat.

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség 1945. novemberében jött létre a népek antifasiszta győzelme után. Ezen a napon tartották meg Londonban, az Albert Hallban azt a Világ Ifjúsági Konferenciát, amit a Világ Ifjúsági Tanács kezdeményezésére hívtak össze.

A Világifjúsági Tanácsot 1942 novemberében, Londonban alakították meg a fiatalok, azért hogy összefogja az ifjúságot, amíg győzelmet nem aratnak a fasizmus felett. A megalakuló konferencián 28 országból képviseltette magát az ifjúság. Ez volt az első lépés a nemzetközi ifjúsági egység felé. A szervezethez később számos ifjúsági szervezet csatlakozott, és sokan együttműködtek vele. Tagjai részt vettek a lerombolt területek újjáépítésében, gyógyszerek, kötszerek és más sebesültek részére szükséges eszközök beszerzésében, a kórházakban segédkeztek, és hadifoglyok fogadásában is központi szerepet játszottak. A Világifjúsági Tanács előzménye az a nagygyűlés volt, amit a szovjet ifjúság tartott Moszkvában 1941

A DIVSZ MEGALKULÁSA 1945-BEN LONDONBAN

szeptemberében, ahol felhívást intéztek a világ fiataljaihoz "Gyűjtsétek össze erőiteket az emberiség leggonoszabb ellensége, a fasizmus ellen" jelszóval. A felhívás nagy visszhangra talált Angliában, az Egyesült Államokban, Latin-Amerikában és más országokban.

A '45 novemberében tartott konferencia volt az első alkalom, ami összehozta és egységbe forrasztotta a fiatalokat a világ minden tájáról - 63 ország 30 millió fiatalja volt képviselve itt 437 küldött és 148 megfigyelő által -, ez hozta létre a Demokratikus Ifjúsági Világszövetséget.

Itt határozták el azt, hogy időről időre ifjúsági találkozót hívnak össze, minden nemzet fiataljainak részvételével, egymás megismerésére, barátságuk elmélyítésére, így

született meg a Világifjúsági Találkozók eszméje. Itt fogadták el a DIVSZ szabályzatát és a kiáltványt a békéért, ami ma is a DIVSZ legfontosabb alapköve.

"Emlékeznünk kell erre az egységre, amit ebben a hónapban, 1945 novemberében hoztak létre, nem csak ma, nem csak ezen a héten, hanem mindig, amíg fel nem építettük azt a világot, amiről álmodunk, harcolva minden nemzetiségű és hitű emberért, ahol eltűnik a rasszizmus minden fajtája, ahol felépül egy mély nemzetközi barátság a világ népei között, ahol véget nem érő a béke, ahol nincs nélkülözés, munkanélküliség. Azért jöttünk, hogy megszilárdítsuk az egységet, megakadályozzuk, hogy további fiatalokat veszítsünk el a háborúkban." ■

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT - ZALKA MÁTÉ

A Munkáspárt Nagy-Budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Zalka Mátét mutatjuk be.

Egyik nemzetközileg legismertebb magyar név a kommunista emigráns irodalomban; nem annyira irodalmi, mint politikai és katonai tevékenysége révén. 1896-ban, a Szatmár megyei Matolcson született. Apja fálusi boltos, aki fiát ügyvédi pályára szánja. Zalka Máté azonban kalandvágyó, fantasztikus tervek szövegítő fiú. Az érettségi után (Szatmárnémetiben végezte a felsőkereskedelmit) színész lesz. Irodalmi ambíciói vannak, de írásaival nem kelt figyelmet. 1915-ben önként jelentkezik katonának, s részt vesz a doberdói és volhíni harcokban. A hazafias felbuzdulás hamarosan kiábrándulássá vált át; a Bruszilov-féle áttörés idején hadifogságba kerül. Súlyos sebesülten viszik Szibériába, Krasznajarszkba, ahol kapcsolatba kerül a bolsevikokkal s forradalmárrá nevelődik. Alakja, tevékenysége köré, a valóságos tényektől ma még nehezen elválaszthatóan, számos legenda is fonódik ettől az időtől kezdve. "... Harcolt Szibériában, harcolt az Uralban, Közép-Ázsiában, Ukrajnában és a Krímben, - írja róla Illés Béla. - Hét ízben sebesült meg ... sok nagyszerű tette közül katonai szempontból a legkiemelkedőbbet a Krímet megszállva tartó Vrangel báró és annak angol támogatói ellen hajtotta végre." Magas kitüntetések kap, a polgárháború befejezése után diplomáciai futár. Kemál pasa hadseregében harcol az angolok ellen Törökország függetlenségéért; színházat, könyvkiadót igazgat, s mind gyakrabban jelennek meg írásai az Új Márciusban, a Sarló és Kalapács önálló kötetekben. Zalka igen fiatalon kezdett írni, még a háború előtt melodramákat és elbeszéléseket, a Nyugat, s különösképpen a francia naturalisták és az északi szimbolisták hatása alatt. "Dramaturgiai ideálom - írja önéletrajzában - az akkoriban feltűnt csillag, Molnár Ferenc volt." Saját visszaemlékezése szerint irodalmi tevékenysége miatt került hadbíró elé, egy véletlenül megjelent antimilitarista szellemű elbeszélése miatt (A sörgyáros és János, a katona, 1916). A hadifogolytáborban írt művei közül egyről, a háborúellenes, pacifista szellemű Jeruzsálem című drámáról Markovits Rodion is megemlékezik a Szibériai garnizon című regényében. 1924 után rengeteget ír, műveit az Oktyabr, Krasznaja Nyiva, Ogonyok és más szépirodalmi folyóiratok közlik. Igen

BUDAPEST, 1979. ÁPRILIS 6. BUDAPESTRE ÉRKEZETT AZ A REPÜLŐGÉP, AMELY ZALKA MÁTÉNAK, A SPANYOL POLGÁRHÁBORÚ LEGENDÁS HÍRŰ TÁBORNOKÁNAK HAMVAIT TARTALMAZÓ KOPORSÓT HOZTA HAZA ÁPRILIS 6-ÁN SPANYOLORSZÁGBÓL. A NEMZETKÖZI BRIGÁDOK HÍRNEVES LUKÁCS TÁBORNOKÁNAK FÖLDI MARADVÁNYAIT KATONAI TISZLELETADÁSSAL FOGADTÁK A FERIHEGYI REPÜLŐTÉREN

nagy szerepe van a moszkvai magyar íróemigráció tekintélyének kivívásában, ő teremtett kapcsolatot először a szovjet irodalom kiemelkedő képviselőivel: Szerafimovicssal, Lunacsarszkijjal (akit ő beszélt rá, hogy Petőfi Sándorral foglalkozzék), Gyemján Bednijel, Furmanovval (aki törökországi harcostársa volt).

A proletárrealizmus igénye jelentkezik a hősokról vallott felfogásában. Nem érdeklik a történelmi személyiségek, csak a harcok szürke közkatonaí. S ezekkel kapcsolatosan is egy pontosan körülhatárolt probléma: a szociális ember megszületésének folyamata, az az út, amelyet a szociális elnyomásból, háborúból kiemelkedő tömegek a forradalmak tisztító tüzeiben, öntudatra ébredésük pillanatáig megtesznek.

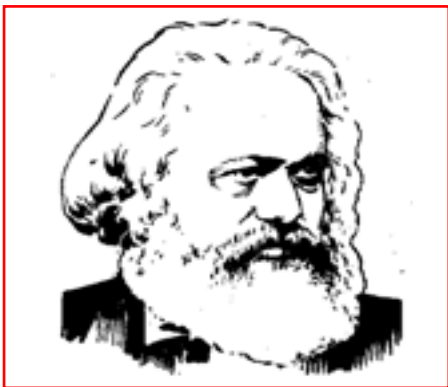
"Milyen lélektani utakon át, milyen ingadozásokon és fejlődésfokon keresztül érik például az öntudatlan osztályosztón a kristálytisza kommunizmusba? - ez az a kérdés, ami Zalkát, a proletárirót mindenkéfelett érdekli" -, állapítja meg a Hadjárat végéről írt kritikájában Matejka János.

Zalka jó megfigyelő, enélkül elképzelhetetlen volna az elbeszéléseit betöltő típusok változatossága, a részletek jellegzetessége, a futólag látott tájak, véletlen helyzetek pontos

körvonalazása. Írásaiban sohasem csupán a részletek hűségére, az alakok zsánerszerű jellegzetességére, a történekek anekdotikus frissességére törekszik, bár mindezekre igen jó érzéke van. Tudatos író, céltudatosan olvas; tanulmányozza a klasszikus irodalmat, Walter Scottot és Jókait éppúgy, mint Flaubert-t, és Tolsztojt, s igyekszik kamatoztatni a nagy mesterektől tanultakat: a kompozíció, a jellemzés fogásait. Tudományos ambíciói is vannak: az 1848-as szabadságharc orosz-magyar problematikáját tanulmányozza, s ezen az úton jut el Csernisevszkij és a többi forradalmi demokrata munkásságának feldolgozásához is. Ez az írói-tudósi-politikai tudatosság intellektuális hangsúlyt ad írásainak, s ezeknek rendszerint igen erős a közvetlen eszmei tendenciája, politikai célzatossága.

Az irodalmi tevékenységet azonban csak mellékesen végezheti, mert továbbra is tevékeny pártmunkás és katonai szervező.

Szervező munkát végez a kolhozmozgalmában; majd 1936-ban, a spanyol polgárháború kitorések az elsők között indul a köztársaságiak megsegítésére. Lukács tábornok néven a spanyol polgárháború legismertebb, számos kiemelkedő győzelmet arató katonai vezetője. Hősi halált halt Huescánál, Madridtól északra, 1937. június 11-én. ■

A KOMMUNISTA KIÁLTVÁNY A MUNKÁSMOZGALOM BIBLIÁJA

Elméleti rovatunkban új sorozatot kezdünk. Megismerkedünk a Kommunista Kiáltvánnyal. Február 21-én lesz ugyanis 160 éve annak, hogy megjelent. Önmagában már ezért is érdemes foglalkozni vele, de van ennél egy súlyosabb ok is. A Kommunista Kiáltvány a munkásmozgalom legolvasottabb anyaga. A tőke című marxi műről is sokan hallottak, de összehasonlíthatatlanul kevesebben olvasták.

A Kommunista Kiáltvány a munkásmozgalom alapműve, nagyjából olyan, mint a keresztényeknél a Biblia. A Biblia minden rendes hívő házában megvan, s nem ártana, ha a Kommunista Kiáltvány ott lapulna minden öntudatos munkás zsebében.

A Kommunista Kiáltvány egy szemléletmód kifejezése, szellemi iránytű. Ez a szellemi iránytű működik ma is, igaz, meg kell tanulnunk olvasni. Sorozatunk ehhez nyújt segítséget. Szerencsére nagy elődeink ebben már eleve segítségünkre voltak.

Olyan nyelven írták a Kiáltványt, amit akkor is, ma is, viszonylag könnyű olvasni. Nem véletlen! A 19. század közepén már elég fejlett volt a kapitalizmus. Ez azt is jelentette, hogy az egyes munkások kezdtek osztályá formálódni. Kezdték felismerni közös érdekeiket, közös cselekvési lehetőségeiket. Most már többre volt szükség! Meg kellett magyarázni a munkásnak, hogy mi a kapitalizmus, hogy jutottak ide, mit tehet, ha nem akar elpusztulni. Karl Marx (1818-1885) és Friedrich Engels (1820-1895) 1847-ben erre vállalkozott.

Egyszerűen, de mégis tudományosan, érthető nyelven, de mégis igényesen a munkásoknak megmagyarázni a marxizmus lényegét. Erről szól a Kommunista Kiáltvány.

Ez teszi időszerűvé ma is. A mai magyar munkás kezd ébredezni, magyarázatokat keres. A Kommunista Kiáltvány újraolvasásával, mai értelmezésével ebben segíthetünk neki.

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

ELMÉLET ÉS GYAKORLATI HARC EGYÜTT

Az ilyen művek nem úgy születnek, hogy a szerzők betilnek egy kényelmes szobába és leírják azt, ami eszükbe jut. Még az sem elegendő, hogy könyvtárakban hosszas elméleti kutatásokat végezzenek. A marxizmus legjelentősebb művei az elmélet és a gyakorlat összekapcsolásából születtek.

A kongresszus a szövetség régi, utópista jelszavát („Minden ember testvér!”) felcserélte a „Világ proletárjai, egyesüljetek!” kommunista jelszavával. Ennek a szövetségnek lett elnöke Marx, a párizsi szervezet vezetője pedig Engels.

A Kommunista Kiáltvány tehát elméleti válasz a kor által felvetett gyakorlati kérdésekre, az élő mozgalom kérdéseire. A

Egyszerűen, de mégis tudományosan, érthető nyelven, de mégis igényesen a munkásoknak megmagyarázni a marxizmus lényegét. Erről szól a Kommunista Kiáltvány. Ez teszi időszerűvé ma is. A mai magyar munkás kezd ébredezni, magyarázatokat keres.

Marx is, Engels is művelt, képzett emberek voltak. Engels a gyakorlatban is ismerte a kapitalizmus működését, hiszen vállalkozó, textilgyáros volt. 1844 őszén találkozott először, és rögtön elindult a közös gondolkodás.

Mindketten szereztek ismereteket a gyakorlati munkásmozgalomról is. Marx 1843-44-ben a párizsi német és francia szervezetekkel, Engels viszont 1842-44-ben az angol chartista mozgalommal került szoros kapcsolatba. A chartisták az 1830-40-es években, Angliában azért küzdöttek, hogy mindenkinek legyen választójoga, beleértve a munkásokat is, és a társadalom szegény rétegei szociális támogatást kapjanak.

Marx és Engels támogatásával 1846-ban, Brüsszelben, majd több nagyvárosban Kommunista Levelező Bizottság elnevezésű szervezeteket létesítettek.

Mit csináltak ezek a szervezetek? Ez még nem a kemény osztályharc bolt, de már a kezdet. Ezekben a bizottságokban a munkások tanultak, vitatkoztak, készültek a politikai küzdelemre.

1847-re ezekből a bizottságokból jött létre a Kommunista Szövetség. Az új, ideiglenes szervezeti szabályzat rögzítette: „A Szövetség célja a burzsoázia megdöntése, a proletariátus uralma, a régi, osztályellentéteken alapuló polgári társadalom megszüntetése és az új, osztály és magántulajdon nélküli társadalom megalapítása.”

mi helyzetünk hasonló. Mi is tagjai vagyunk egy élő, küzdő pártnak, és a gyakorlati kérdésekre elméletileg megalapozott válaszokat kell adnunk.

HOL OLVASHATÓ A KOMMUNISTA KIÁLTVÁNY?

A Kommunista Kiáltvány eredetileg németül jelent meg. Minden országban a munkásmozgalom fejlődésének fontos állomása és egyben próbája is volt a kiáltvány lefordítása. Aki le tudta fordítani, az többnyire alkalmazni is tudta, és ez volt a lényeg. Magyarul 1896-ban jelent meg először, az első fordítást Krejcsi Rezső (1859-1937) végezte, aki jogász és publicista volt.

Azt követően még sokan lefordították annak függvényében, ahogyan a nyelv és ezen belül a mozgalmi nyelv is változott. 1945 után az alapfordítást Rudas László (1885-1950) marxista filozófus, egyetemi tanár végezte el. A Kiáltványt az Internetről le lehet tölteni. Ajánljuk az alábbiakat: <http://www.baloldalifront.hu> vagy <http://www.marxists.org/magyar/index.htm>.

Tervezzük, hogy a Kommunista Kiáltványt hamarosan kis füzetben is kiadjuk. Akinek sürgősen szüksége van rá, írjon az mp200@t-online.hu címre, vagy hívja a 334-27-21 budapesti telefonszámot, és azonnal elküldjük. ■

EMBERI SORSOK

PANELPROLIBÓL CSŐLAKÓ?

A széchenyivárosi Szurok Józsefnét bántja sok más, hasonló társával együtt, amiért panelprolinak gúnyolják őket. Ilyen névvel illetik egyesek azokat az embereket, akiknek az elmúlt szocializmusban nem telt többre két-szoba - konyha-fürdőszobás lakótelepi lakásnál. Mivel alkalmam nyílt velem, a panelprolik egyikével

PANELTELEP BUDAPESTEN

találkozni (van belőlük még néhány tízezer Kecskeméten) közelebb hozom őt az olvasóhoz saját szavaival:

- A háború után nem voltunk ennyire szegények, mint ma. Akkor a romok helyén felépítettük az országot, a szüleimmel együtt adogatam én is a téglákat, hogy a lakás nélkül maradt embereknek legyen hol lakniuk. Az édesapám Kecskeméten törvényszéki kishivatalnokként kereste meg a család megélhetésére valót. Futotta mosónőre, varrónőre és házilag tésztát is készítettünk. Engem és a mi gyerekeinket különösebb anyagi áldozatvállalás nélkül iskoláztathattak a szülők. Tanulhattak azok is, akik ma a panelproli gúnynevet aggatják ránk.

- 1963-tól lakom panelban. Amikor a kislányom született akkor kaptuk a lakást. Jó darabig nyugodtan élhettünk. Hatvannyolc évesen viszont ott tartok, hogy maholnap nem tudom fizetni a rezsit. Rokonokhoz járok takarítani, betegeket ápolok és sokszor vigyázok az

unokámra, hogy az óvónő édesanyja váratlan helyzetekben is dolgozhasson. Csurrán-cseppen valami: egy kis paprika, kenyér, alma és miegymás, amit másoktól kapok, hogy a 45 ezer forint nyugdíjammal nem kopjon föl az állam. Ha a jövőbe nézek, semmi jót nem látok. Ledolgoztam egy teljes életet, és mégis: panelproliból könnyen csőlakó lehetek.

- Elképzelem magamban: ha most, egyszerűen eltűnne a városból az összes olyan panellakás és családi ház, amelyeket az elmúlt évtizedekben építettek, mennyivel kopárabb lenne nélkülük Kecskemét. Mert hát fotócellás luxus villákban mégsem lakhat mindenki! Uraim és hölgyeim, akik egykor szintén panelban kezdték az életet, és mára jó dolgukban nem tudják, hogyan gúnyolódjanak az előző nemzedék leszakadt tagjain, nem pironkodnak ezért egy kicsit?

KOHLLANTAL

"SZÁZ VASUTAT, EZERET!"

Talán nem követek el "felségértést", ha a költő szavaival kezdem írásomat. Már hosszú évek óta vannak kisebb-nagyobb felháborodást kiváltó, a kedélyeket felkavaró, vasúttal kapcsolatos események hazánkban. Mint vasútbarát, szeretném kifejezni nézeteimet az utóbbi évek közlekedési, áruszállítási, fuvarozási koncepciójával kapcsolatban. Nagyszerű eredménynek tartom, hogy ma már a szűkebb régiókból el lehet jutni autópályán a Rivierára, az Atlanti partokhoz, vagy Skandináviába. Az útvonalak gyönyörű tájakon, de a célnak megfelelően vezetnek, olykor kettő- vagy négyvágányú villamosított vasutakat keresztezve, vagy velük párhuzamosan.

Nem lenne szabad Magyarországon sem a vasútvonalak bezárására még csak gondolni sem. Viszont fejleszteni annál inkább, még a szárnyvonalakat is. Hogy miből? Természetesen szakértelemmel, s pénzből. Magyarországon és az Európai Unióban is van pénz. Főleg egy olyan országban, ahol a bankok napi tiszta jövedelme több, mint egy milliárd forint.

Megfelelő infrastruktúrával, utasbarát csatlakozással forgalmassá, élővé lehet tenni, és helyzetbe lehet hozni a szárnyvonalakat is. Ehhez olyan al- és felépítmény kell, amelyen 80-100 km/óra sebességgel roboghatnak a vonatok. Ma már ez a modern biztosítórendsze-

rekkel, jelzőkkel, a számítógépek korszakában nem elképzelhetetlen. Amit csak lehet, főleg a veszélyes és a nagy tömegű áruszállítást, át kell terelni az amúgy is rossz állapotú alföldi utakról a vasútra. Természetesen ehhez az is szükséges, hogy a magyar állam a rendelkezésre álló eszközeivel a magyar gazdasági, és nem utolsó sorban a környezetvédelmi érdekeknek megfelelően határozza meg a vasutak üzem- és üzemvitelét. Meggyőződésem, ha a „vasminiszter“ annak idején sikerrel alkalmazta az úgynevezett zóna-tarifarendszert, akkor ez a XXI. századi formában sem elvetendő.

A XX. század elején a már jól kiépített vasúthálózatot sajnos kegyetlenül megcsonkította a manapság olyan sokat emlegetett trianoni-rabló békeszerződés. Majd a felszabadulás után az „Arccal a vasút felé“ programmal sikerült helyreállítani a háborús károkat. Sajnos az 1968. évi közlekedéspolitikai koncepció - ma már tény - sok esetben elhibázott volt. Most, amikor itt vagyunk az egyesült Európában, azt gondolom, hogy hazánkban nem megszüntetni, hanem fejleszteni kell a szárnyvonalakat is, már csak a fővonalak tehermentesítése miatt is.

No, és a határokon átnyúlt, most nem létező, de ismét megoldható kapcsolatteremtést megteremtetni. Néhány példa erre, a teljesség igénye nélkül: Orosháza - Mezőhegyes - Bat-

tonya - Pécska - Arad, vagy Szeged - Újszeged - Makó - Nagylakon át Pécska - Aradra, vagy Vésztő - Körösnagyharsány - Nagyvárad, vagy Szeged - Újszeged - Kikinda - Zombolya - Temesvár.

De szűkebb pátriánkban maradvá: Orosháza - Gyopárosfürdő - Szentés - Kiskunfélegyháza át közvetlen kocsi a pesti gyorsra, vagy Orosháza - Szarvas - Mezőtúron át szintén közvetlen kocsi a pesti gyorsra.

Ezek a vonalak bizonyára lenne több utas is, ha a pálya állapotát, hírközlő és biztosító berendezését a XXI. század követelményeinek megfelelően megoldanák. Például Stadler vagy Siemens motorvonatokkal, ha már a Ganz nincs. Minden településen helyi járatú autóbusszokkal meg lehetne oldani az úgynevezett ráhordást, megfelelő csatlakozással a menetrendekhez.

Az egyesült Európában elképzelhető lehetne, hogy a Kárpát-medence népeit vasúti összeköttetéssel is egyesítsük.

Humánus, környezetkímélő szemlélettel, a rendelkezésre álló vasutas szakemberek szakértelmével most is szükség lenne egy "Arccal a vasút felé" programra.

FÜLÖP PÉTER
OROSHÁZA

NEM FELEJTÜNK!

Két okból ragadtam tollat: egy, hogy mindenki figyelmét felhívjam, újra közöttünk kísért egy szörnyűséges, gyilkos eszmei irányzat, a fasizmus; kettő, hogy beszámoljak egy megható eseményről, ami még november 24-én zajlott Karancsalja mellett egy kis temetőben, Albertaknán.

Észrevétlen módon rágja a társadalom testét a fasizmus rákfeneje, a legszörnyűbb az, hogy az emberek egy része ezt közömbösen tudomásul veszi. A magam 32 évével, volt szerencsém olyan gyermekkorban részesülni, amikor a fasizmust és a háború szörnyűségeit csak történelmi távlatokból ismerhettem meg, egy olyan dolognak, ami vissza nem térhet a mindennapi életünkbe. Ezzel szemben ma az ember azzal szembesül, hogy megalakult a Magyar Gárda, a fasiszta eszmék egyre terjedőben vannak az elkeseredett, kilátástalan helyzetben levő fiatalok körében.

A magát baloldalinak valló kormányunk semmit nem tesz annak érdekében, hogy gátat szabjon az erőszak eszméjének, sőt ők maguk gerjesztik a félelmet.

Mi békeszerető kommunisták nem fogadjuk el a fasizmus újbóli megjelenését, mindenkit figyelmeztetni kell a veszélyre! Hiszen akkor feleslegessé válna annyi emberi áldozat, köztük azoké, akik 1944-ben Karancslejtősen életüket adták.

Civil kezdeményezésre, Páles Lajos vezetésével indult meg a pénzgyűjtés Mahinyák József sírjának felújítására. A szerve-

zővel folytatott beszélgetésből kiderült, hogy a közel nyolcvan adakozó 60 százaléka a Munkáspárt tagjai közül került ki, de köszönetet érdemel a szlovákiai Fülekragyolci kommunista pártszervezet, és mindenki, aki anyagilag támogatta ezt a nemes ügyet. Páles urat idézve:

"Kiderült, kikre lehet számítani a mai nehéz időben is". Csak a Magyar Kommunista Munkáspárt vett részt az ünnepségen és a síremlékavatáson. Kérdezem én, hol voltak a politikai paletta más pártjai?

A következő sorokban idéznék Páles József Karancslejtői ellenállás című könyvéből. Így idézte fel a múltat Cselényi Mahinyák Józsefné Wéber Márta: "Egy héttel az esküvőnk után a férjem SAS-behívót kapott. Nem akart bevonulni. A bátyjával együtt a bányát választották búvóhelyként. Sokan várokoztunk a bánya szájánál. Végre jöttek egymás után a föld alól. Már vagy hetvenen kinn voltak, amikor végre én is megláttam őt. Végre kint volt. Tekintetünk találkozott, amikor éppen beállt a sorba. Éreztem, láttam, hogy akar valamit mondani. Siettem felé, de a németek megakadályozták, hogy odamenjek hozzá, félrelöktek. Kísértem a sort, három méter távolságban volt tőlem. Csak néztük egymást. Már a hídhöz közeledtek, amikor még mindig jöttek a bányászok kifelé. A lakások előtt szűkült a távolság.

MUNKÁSPÁRTIAK MAHINYÁK JÓZSEF SÍRJÁNÁL

Elszántam magam, lesz, ami lesz, hozzászaladtam. Két kézzel megfogta kezemet, megcsókolta és a jegygyűrűt a markomba téve csak ennyit mondott: őrizd meg! Ebben a pillanatban egy SS katona hozzánk ugrott és eltaszított a férjemtől. Aztán elfordultak a telepi útra, már nem tudtam közelebb férközni hozzá. Utolsó találkozásunk volt ez, soha többé nem láttam őt. Az 1945. január 6-ai temetésen sem tudtam megnézni."

Nem lehet megengednünk, hogy ilyen megrázó mondatok újra elhangozzanak. Mahinyák József síremlékén két szimbólum található, amiben élt és hitt ez a fiatalember. Jobb oldalon a bányász embléma, bal oldalon az ötágú csillag ragyog.

Kioltott életének legfontosabb eszméi ezek voltak, és ezt jól tudták a sírt felújító barátai. Így tisztelegtek a mártírként halt hős fiatalember emléke előtt.

A bánya bejárata fölött vörös betűk hirdetik: Nem felejtünk! Az utókor számára mindennél fontosabb és idősebb ez a mondanivaló.

TÓTH LÁSZLÓ, SALGÓTARJÁN

KÖZÖS, ÉVZÁRÓ TAGGYŰLÉST TARTOTT A MUNKÁSPÁRT TISZAÚJVÁROSI, MEZŐCSÁTI ÉS ÓNODI SZERVEZETE. A JÓ HANGULATÚ VACSORÁN BUDAI FERENC ELNÖK ÉRTÉKELTE A 2007-ES ÉVET, MEGKÖSZÖNTE MINDEN ELVTÁRS MUNKÁJÁT. KÜLÖN KÖSZÖNTÖTTE LEGFIATALABB TAGUNKAT, MOLNÁR ESZTER JUDITOT. A JELENLÉVŐK ÚGY „DÖNTÖTTEK“, JÖVŐRE IS LEGYEN ILYEN KÖZÖS TALÁLKOZÓ.

DR. VÁLI ZOLTÁN

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Főszerkesztő: Székely Péter
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspárt.hu>